

Formanden: Som de Herrer ville vide, stiller Udvalget Forslag om Sagens Afgjørelse ved en motiveret Dagsorden. Formelt er det jo Dagsordenen, vi foreløbig bestjæftige os med, men det ligger med Nødvendighed i Dagsordenens Indhold og Sagens Betskaffenhed, at man ikke kan holde Realiteten ude af Forhandlingen om Dagsordenen; kun et vist Hensyn til det Formelle haaber jeg, at man vil tage.

Ordføreren (Falle sen): Det høje Thing vil vist samstemme i den Betragtning, at den Besindighed, Forsigtighed og Barsomhed, som man i det Hele taget herhjemme og med Rette følger paa Lovgivningsvirksomhedens Omraade, i Reglen vanskeliggjør et Lovforslags Vedtagelse i den første Session, hvori det forelægges, naar Lovforslaget dreier sig om en betydeligere Sag. Denne Vanskelighed stiger selvfølgelig, naar Lovforslaget dreier sig om et Skattepaaleg, og naar navnlig Skatten skal lægges paa et Objekt, der ikke tidligere har været bestattet, opstaar der yderligere Vanskeligheder, som gjøre det meget sandsynligt, at Lovforslaget strax i den første Session ikke vil kunne blive vedtaget. Det vil derfor ikke kunne forandre det høje Thing, at Udvalget ved sin Underfølgelse af denne Sag, ikke har kunnet give Lovforslaget en saadan Stikfelse, at det vil kunne anbefale det til Thingets Vedtagelse. Hertil kommer, at denne Sag har den Egenhed ved sig, at der tilbøds, endog saa efterat Lovforslaget har været udarbejdet, er fremkommet en Udvikling paa det paagjældende Omraade, som man saaledes ikke har kunnet tage Hensyn til ved selve Lovforslagets Udarbejdelse. Jeg maa her strax sige, at naar Udvalget ikke kan indstille det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse, maa det paa ingen Maade opfattes, som om det ikke anerkjendte, at Lovforslaget var udarbejdet baade med Dygtighed, Indsigt og Omhyggelighed. Det, som Udvalget har Noget imod, er ikke Udarbejdelsen af Lovudkastets enkelte Bestemmelser, men det er det Standpunkt, hvorfra Lovforslaget gaar ud. Det er netop den Udvikling, der er fset paa det Omraade, hvorom Sagen dreier sig, der har bevirket, at Udvalget mener, at det Standpunkt, hvorfra Lovforslaget gaar ud, maa forandres. Det er altsaa Pointen i Sagen. Det er ikke et mindre heldigt Lovforslag, man kritiserer, men efter de Overveielser, man har anstillet, er man kommen til det Resultat at ønske et andet Udgangspunkt lagt til Grund for Lovforslaget om denne Sag.

Ved denne Sags Behandling eller, rettere sagt, ved Udarbejdelsen af Lovforslaget om denne Sag, har der blandt de mange andre Vanskeligheder ogsaa været den, at man fra fremmede Stæder intet Exempel har, hvortil man har kunnet støtte sig. Her i Landet har man, som bekjendt, aldrig havt nogen Skat paa *Al*, andetsteds har man vel havt en saadan Skat paa *Al*, men man har saa

havt den paa alt *Al*, og dette er Noget, der, hvad man let vil indse, vil være uigjennemførligt her i Landet. Her maatte man vælge de kostbare *Al*-Sorter til at beskaffe, det saakaldte bayerisk *Al* eller undergjærede *Al* eller *Al* med en vis Alkohol-Mængde. Man vilde ikke kunne vælge at beskaffe de simple *Al*-Sorter og hvorfor? I tidligere Tid har det været saa, at man paa Landet, i Gaardene og maaste ogsaa i Pusene, i Reglen hjemme bryggede det *Al*, man til daglig Brug skulde bruge til sig selv og sine Arbejdere. Efterhaanden som man imidlertid kom til Erkjendelse af, at det Produkt, Malt, som man anvendte til Brygget, ikke kunde blive helt udnyttet ad denne Vej, og efterhaanden som der opstod store Fabrikker, Bryggerier, der leverede det saakaldte Landøl til billig Pris, saae man, at man havde sin Fordel ved at kjøbe dette *Al* istedetfor at brygge det hjemme, en Fordel, der ogsaa gjaldt Økonomien i mere almindelig Betydning. Det vilde dog være besynderligt, om Landbruget, som med Rette kan være stolt af, at det i ingen Henseende nyder nogen Beskyttelse ved Tolben, men helt igjennem maa staa, om jeg saa maa sige, paa egne Ben, nu, fordi der paa Landet er fset det i økonomisk Henseende forstandige Omflag i Maaden at anskaffe *Al* paa, skulde pludselig betale Skat derfor. Men selv om man skulde mene, hvad jeg ikke gjør, at det var rigtigt at lægge en saadan Skat paa Landbruget, saa er det dog klart, at en saadan Skat paa alt *Al* hos os vilde være uigjennemførlig. Det er altsaa Hovedvanskeligheden, naar man vil benytte fremmede Exempler og fremmed Veiledning til Beskaffning af *Al*, at man intet andet Sted finder Skatten alene lagt paa det saakaldte undergjærede eller bayerisk *Al*, men derimod lagt paa alt *Al* i Almindelighed.

Man har andetsteds 3 Former for Beskaffningen. Den ene er den, som Regjeringen har valgt og i mange Henseender med Rette, nemlig at lægge Skatten paa Maltten. Naar man lægger den der, udmaaler man med stor Lethed, da man har en automatisk Maaler til dette Brug, den Malt, der anvendes, og da altsaa Kontrollen, man maa anvende for at sikke sig, at Skatten lægges rigtig, tilbøds er af automatisk Natur, bliver den ikke synderlig omfattende og er derfor mere billig. Dette var den ene Form; den anden er den at lægge Skatten paa det halvfærdige Produkt; man kalder dette „Arten“, det vil sige *Allet*, bragt til et vist Punkt, nemlig *Allet*, inden det er gjeret og aflagret. Det er den Fremgangsmaade, man har valgt i England, hvor man i Parenthes sagt netop har forladt Skatten paa Malt. Endelig er der en tredje Fremgangsmaade, nemlig at lægge Skatten paa det færdige Produkt.

Jeg skal, da Lovforslaget lægger Skatten paa Maltten, lidt nærmere berøre den Udvikling,